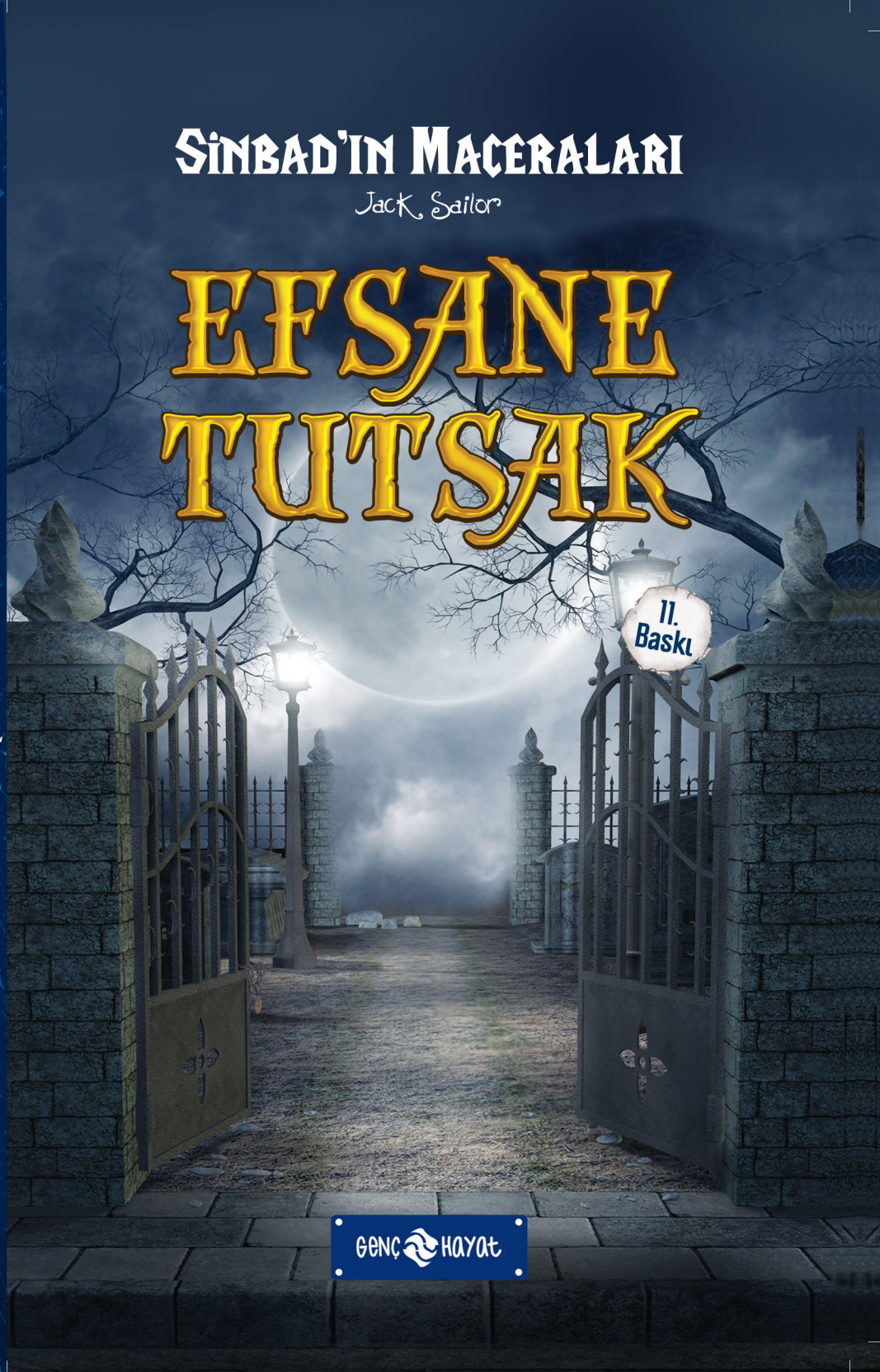

Sinbad'ın Maceraları
Jack Sailor
Efsane Tutsak
11. Baskı
Genç Hayat

# EFSANE TUTSAK

Genç Hayat, bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.
© 2017, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.
Tüm yayın hakları Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

*Genç Hayat* : 4
*Sinbad'ın Maceraları* : 4
*Kitabın Adı* : Efsane Tutsak
*Kitabın Yazarı* : Jack Sailor
*ISBN* : 978-605-9562-20-1
*Sertifika No* : 75092

*Yayın Danışmanı* : Adem Kandemir
*Yayın Yönetmeni* : Esranur Bozdemir

*Baskı Yeri - Tarihi* : İstanbul - 2024
*Kapak / İç Tasarımı* : Hayat Yayınları
*Baskı - Cilt* : BPC Matbaacılık San. ve Tic.A.Ş.
Hüsreviye Sok. Erşen İş Hanı No:15 Kat:3-38
Bakırköy / İstanbul
Tel: 0212 549 53 83
Sertifika No: 48745

Hayat Yayın Grubu

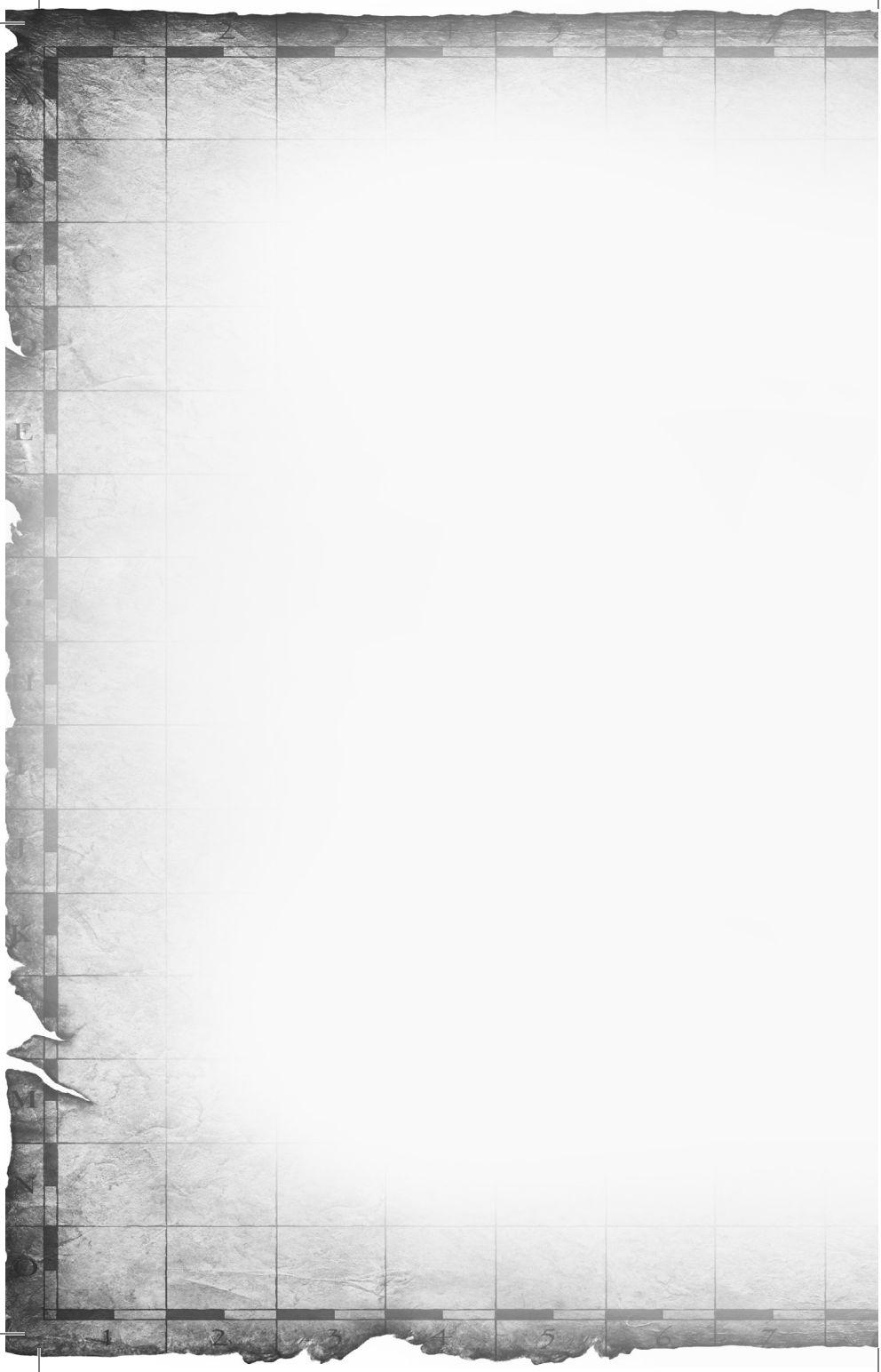
Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96
www.gnchyt.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com
instagram/gnchytt - **facebook**.com/gnchyt

Sinbad'ın Maceraları

Jack Sailor

# EFSANE TUTSAK

Genç Hayat





# GEÇEN KİTABIN ÖZETİ

*Sinbad, halası Müşire, ablası Kamerzad, arkadaşı Saffan ve köpeği Kıtmir'den başka bir yakını olmadan büyümüştü... Babası o daha dünyaya gelmeden uzak ülkelere gitmiş ve bir daha geri dönmemişti. Geçen bölümlerde gördüğümüz gibi bir oğlu olduğunu bile bilmiyordu. Talihsiz annesi onun doğumundan kısa süre sonra ölmüştü. Halasının himayesinde büyüyen Sinbad, daha önce hiç tanımadığı babasının bir iş gezisine çıktıktan sonra geri dönmediğini halasından öğrenmişti.*

*Küçük Sinbad, babasının ölmeyip geziye çıktığını duyar duymaz gidebileceği ülkeleri dolaşarak onun izini sürmeye karar vermişti. Bu amaçla çıktığı ilk yolculukta sayısız tehlikelerle karşılaşmış ve babası hakkında bilgi alabileceği birçok insanla tanışmıştı.*

*Günler geceler süren yolculuğu sırasında gönlünün çok ısındığı meçhul bir adamla tanışmış ve babası olduğunu öğrenemeden ondan ayrılmıştı.*

*İlk gezide amacına ulaşamayan Sinbad eve döner dönmez ikinci gezi için hazırlıklara başlamıştı. Kısa sürede hazırlıklarını tamamlayan Sinbad ne halası ne de ablasına haber vermeksizin ikinci yolculuğuna çıkmıştı. Bu yolculukta arkadaşı Behlül ve köpeği Kıtmir de ona eşlik etmişlerdi. Önceki macerasında olduğu gibi bu gezisinde de büyük tehlikeler atlatmış ve yol arkadaşı Halhal sayesinde mutlak bir ölümden kurtulmuştu. Esir tacirlerinin eline düşmeleri ve atlattıkları bir yığın tehlikeden sonra putperestlerin yaşadığı bir adada satılarak köle olmuşlardı. Orada kendisi gibi köle olan Arap kızı Seyza ile tanışmış ve onun da yardımıyla kaçış planı yapmışlardı.*

*Bu arada ada halkının onun kutsal bir aziz olduğuna inanmaları sayesinde çok farklı bir konuma yükselmişti...*

# BEHRAM'IN DÖNÜŞÜ

Öyle korkuyordum ki... Bu işin mutlu bir sonla biteceğini hiç sanmıyordum. Ama Allah'ın sevgili kulu olduğum kesindi. Çünkü bu kez de özgürlük, hayat ve onurumu korumama yardım etmişti. Ada halkının gözünde çok saygın bir insan olmuştum. Kısa sürede birbiri ardınca inanılmaz olaylar gerçekleşmişti.

Bir yıldan fazla bir süredir kayıp olan genç Behram ansızın ailesine dönmüştü. Zavallı delikanlı bu süre boyunca düşmanların elinde esir kalmıştı. Fırsatını bulduğu ilk anda da ellerinden kurtularak ailesine dönmüştü. O sırada ben de Seyza ve Halhal ile kulübeden ayrılmıştım. Behram'ın anne babası, oğullarının kurtuluşunu benden biliyor, yaktığım tütsüler ve ettiğim dualar sayesinde kurtulduğuna inanıyorlardı.

Azizlerden biri olduğuma kesinkes inanıyorlardı. Behram eve döner dönmez bana teşekkür etmek ve duamı alabilmek için kulübeye gelmiş, ancak beni bulamamışlardı.

İşin garibi kaçışım, azizliğime duydukları inanç ve güveni daha da artırmıştı. Can korkusuyla kaçtığımı düşünmeleri imkânsızdı. Tek düşündükleri, teşekkür ve övgüden hoşlanmadığım için kulübeyi terk ettiğimdi. Bu sebeple duydukları saygı ve sevgi daha da güçlenmiş, harıl harıl beni aramaya başlamışlardı. Oğulları Behram da onlara katılmıştı. Lambayı yüzüme tutar tutmaz sevinç içinde bağrışmaya başlamışlardı... Sadi! Sadi!

Kimsenin aklından geçmeyecek kadar mutlu bir son!!! İşin böyle bir son bulacağı kimin aklından geçerdi?

Anne babasının anlattıkları sayesinde beni tanıyan Behram da ellerime sarılmış, minnet içinde öpüyor, öpüyordu. Tam bir huşu ve saygı içinde 'Sadi! Sadi!' diyordu.

Babası şefkat içinde bağrına basarken bir yandan da şöyle diyordu:

- Bu iyiliğini nasıl ödeyeceğiz Sadi! Bu iyiliğini nasıl ödeyeceğiz?

Arkadaşı da bir yandan şunları söylüyordu:

- İyiliklerinin sonu gelmiyor ki. Bak burada da bizi vahşi hayvandan kurtardı!

Bir ara Behram şöyle dedi:

- Sadi! Nasıl olur da vedalaşmadan bizden ayrılmak istersin?

Halhal şoke olmuş bir hâlde konuşmaları dinliyordu. Söylenenlere hiç bir anlam veremiyordu. Ama yüzünden, biraz olsun rahatladığı anlaşılıyordu.

Adamların ortasında konuşmadan duruyordum. Gönüllerinde böyle bir yer kazandığım için mutluydum. Ama bir yandan da başka şeyler düşünüyordum. Bu durumdan yararlanmalıydık. Hurafe ve evhamlardan oluşan tuhaf inançlara sahip bu insanlardan ve bize çok yabancı gelen adalarından kurtulmak için bir şeyler düşünmeliydim. Bundan daha uygun bir zamanlama olamazdı.

Halhal ve kendimden çok Seyza için endişeleniyordum. Acaba onu alıp tekrar evlerine götürürler

miydi? Zavallı genç kız, ömrünü bu yabancı ellerde mi geçirecekti? Yüreğimin derinliklerinde onun için büyük bir acı hissediyordum. Cesaret ve aklıyla hazırladığı oyunla kaçmamıza yardım etmişti. Onun hiç düşünmeden yaptığı gibi ben de onu kurtarmak için bir şeyler yapmalıydım...

Uzun süre suskun kaldıktan sonra söze başladım:

- Beyler, Sadi ne yaptı ki...

Adamlar şaşırıp kaldılar ve sözümü kesmek istediler. Ama susmalarını işaret ederek parmağımla Seyza'yı gösterdim:

- Gerçek azize, şu cariye kılığındaki genç kızdır. O olmasaydı çaresiz Sadi, Behram'ı ne kurtarabilir ne de sağ salim evine geri getirebilirdi. O, Sadi'den çok önce evinize yerleşmiş bir bereket kaynağıdır. Üzüntü dolu evin sevinç ve huzur kaynağıdır o! Sadi'yi bir köle olarak evinize getirerek sırlarını onun sayesinde açığa çıkaran da odur!

Bunları söyler söylemez Seyza'nın önünde diz çöktüm ve gözlerimi ona dikerek konuşmaya devam ettim:

- Seyza! Ey cariye kılığına bürünmüş azize! Emirlerini harfiyen yerine getirdim. Behram ailesine döndü, acıyla dolu evi sevinç ve mutlulukla doldu. Artık gitmeme izin veriyor musun?

Seyza parmak uçlarıyla başımı okşayarak karşılık verdi:

- Kalk ey Sadi! Her şey için teşekkür ederim. Daha fazla konuşma! Hakkımda konuşman için izin verdiğimi sanmıyorum.

Seyza kafamdan geçenleri anlamış ve rolünü olabildiğince güzel bir biçimde oynamıştı. Benimle konuşurken derinden ve etkileyici bir ses tonu kullanmıştı. Sözleri bir anda kalplerine işlemiş, beklediğimiz etkiyi uyandırmıştı. Nitekim bana yaptıkları gibi onun da önünde diz çöktüler ve benim gibi 'Ey kutsal azize!' diye yakarmaya başladılar.

Halhal da oyuna katılmış ve diz çökerek onlar gibi yakarmaya başlamıştı. Ama gülmemek için kendini zor tuttuğu her hâlinden belliydi. Yine de hazırladığım oyunu anlamış ve adamlara hiçbir şey fark ettirmemişti.

Planım tutmuştu. Zavallılar benim ve Seyza'nın olağanüstü güce sahip olduğumuza inanmışlardı. Onlara göre biz, insan kılığına bürünmüş meleklerdik ve onlara iyilik etmek için gelmiştik. Uygar insanların sahip oldukları Allah inancına sahip olmadıkları için bizim gibi sade insanlara olağanüstü sıfatlar yükleuip bizi kutsuyorlardı.

Halhal'ın kulübesinin civarında bunlar olurken sabahın ilk ışıkları yükselmeye başlamıştı. Sahiplerimiz, Seyza ve benim etrafımı sarmış, sürekli dua ediyorlardı.

Bu, bizim için beklenebilecek en güzel sonuçtu. Bu yüzden çok sevinçliydim. Ancak Halhal'ın yüzünde gizli bir kaygı ve endişe seziyordum. Bakışları anlamsızdı ve sürekli çevreyi kolaçan ediyordu. İçimden yolculuk için plan yaptığı düşüncesi geçti. Bu yüzden bir an önce bu kalabalıktan kurtulmak gerektiğini düşündüm. Böylece Halhal rahatlıkla gerekli hazırlıkları yapabilirdi. Bunlara kafa yorarken uzaktan bir toz bulutunun bize doğru yaklaştığını fark ettim. Bir anda kafam karıştı. Bir an Halhal'a baktım. Yüzü kireç gibi bembeyaz kesilmişti. Bir tehlikenin yaklaştığını anladım.

O ana kadar Halhal'ın onu satın alan adamla ilişkisinin tam olarak ne olduğunu bilmiyordum. Gerçi adamın sürüsünü otlattığını görmüştüm. Uzaktan gelen kalabalığı görünce hemen olaylar arasında bir sebep sonuç ilişkisi kurmayı denedim. Vardığım tek sonuç, Halhal'ın benimle birlikte kaçmak için girişimde bulunduğu ve sahibinin bunu öğrendiğiydi. Bunu öğrenir öğrenmez adamlarını toplayıp kulübeye doğru hareket etmiş olmalıydı.

Kalabalık çok geçmeden yanımıza ulaştı. Doğru Halhal'ın üstüne yürüdüler. Öfkeleri gözlerinden okunuyordu. İçlerinden biri Halhal'a bağırdı:

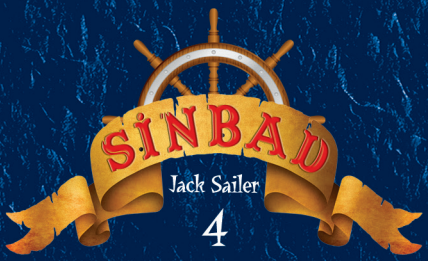
- Hayırsız köle! Nasıl olur da efendilerine karşı çıkar, bir de utanmadan sürüsünü çalarsın?

Halhal, bir anda eski vahşi karakterine büründü ve ona aynı tonda karşılık verdi:

- Ben köle değilim! Hırsız da değilim! Sürünüz şurada otluyor, inanmıyorsanız gidip bakın!

Adamlar ellerindeki sopaları kaldırarak Halhal'ın üstüne yürüdüler. Biri şöyle bağırdı:

- Adi köle! Bizim karşımızda nasıl konuşursun?




# EFSANE TUTSAK

Babasının öldüğünü zanneden Sinbad, bir gün halasından babasının ticaret yapmak için uzak diyarlara gittiğini ve bir daha geri dönmediğini öğrenir.

Sinbad tutsak tutulduğu evde pratik zekâsını kullanarak ev halkını özel yetenekleri olduğuna inandırır. Bu batıl inanç kulaktan kulağa yayılarak bütün ülkeye ulaşır. Bu durum Sinbad ve arkadaşlarının kurtulmalarını daha da zora sokmaktadır. Sinbad ve arkadaşlarının kurtulmak için tek çareleri kalmıştır: Aylardır hasta yatan şehzadeyi iyileştirmek. Sinbad şehzadeyi iyileştirebilecek mi? Seyza'nın hayatını değiştiren büyük sır nedir? Bu sırrın Sinbad'ın babasıyla nasıl bir ilgisi var? Aden limanında Sinbad'ı bekleyen büyük sürpriz onların hayatını nasıl değiştirecek?

*Bütün bu soruların cevabını bulabilmek için haydi maceraya…*

www.gnchyt.com
9 786059 562201
twitter.com/gnchyt
facebook.com/gnchyt